Ч. 145. Субота 16 (3) липня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодинокое число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З угорского сойму. — Політичний скандаль у Франциї. — Вісти з Персиї. — Всеамериканьский конґрес.

„Polnische Korresp." доносить, що презес польского Кола др. Ґломбиньский відбув вчера конференцию з п. президентом міністрів бар. Бінертом в справі політичної ситуациї, а відтак відїхав до Кракова. Та сама часопись доносить, що дня 20. серпня має відбути ся конференция президиї Кола з бар. Бінертом в справі водних доріг.

Дня 8. липня с. р. відбув руский клюб парляментарний у Відни послідне засідане перед фериями, на котрім голова клюбу др. Кость Левицкий, заступник голови др. Окуневский і п. др. Евген Олесницкий представили передовсім звіт зі своїх заходів у п. міністра судівництва др. Гохенбурґера, з домаганем предметового переведеня карних доходжень в справі кровавих подій у львівскім університеті.

Відтак реферували они про свою конференцию з п. президентом міністрів бар. Бінертом, на котрій обговорювано загальні домаганя Русинів в інтересі правильного розвитку руского народа в Австриї. Оба звіти принято одноголосно до відомости.

Вкінци радив клюб над політичним положенєм, спричиненим відроченем парляменту, при чім всї члени клюбу сконстатували, що правительство поносить в першій мірі вину передвчасного відрочения парляменту. Придержуючи ся дотеперішної системи у всїх национальних справах, а з осібна в університетскій, увзгляднює оно лиш виключно скоалїзовані партиї більшости, а национальним ґрупам, незаступленим в більшости, не робить ніяких уступок, навіть в найбільше оправданих жаданях; через звичайно спізнене скликуванє парляменту дає єму за мало часу до полагодженя дуже важних справ; колиж наслідком сеї правительственної системи в парляменті витворять ся неможливі відносини, то правительство звалює цілу вину за застій парляменту на посольску палату загального голосованя.

В неменшій мірі причинило ся до відроченя парляменту також польске Коло, котре під позором мнимого краєвого жаданя в справі будови водних доріг заняло зовсім непевне становище.

З дальшої адресової дебати в угорскім соймі замітна бесїда посла Мігалія (Румуна), який підніс, що менше число послів народностий в новім соймі не є виплином недовіря виборців, але причиною сего суть насильства, з якими виступало правительство супротив народностий. Мимо сего сторонництво буде продовжати свою дотеперішну політику. Парляментарну кризу, яка панує в Угорщині від десяти лїт, можна усунути лише при помочи демократичного виборчого права. Він жалїв над тим, що престольна бесїда не згадала ні одним словом про питанє народностий. Се питанє єствує однак і лише заострило ся наслідком поступу теперішного правительства. Сторонництво народностий старало ся вести все політику згідну з інтересами краю, династиї і монархиї і нїколи не переступило тих границь. Опісля обговорював пос. Мігалї ріжні кривди народностий і предложив в тім дусї адресовий начерк.

Пос. Ішшекуц (правит. стор.) полемізував з передбесїдником, стараючи ся довести, що єствує лише один угорский нарід. Заявляє, що буде противний заведеню загального, рівного і тайного виборчого права в інтересї мадярскої народної держави, бо як раз Мадяри випустять провід зі своїх рук, нїколи єго більше не відзискують.

У Франциї став ся новий політичний скандал. Він стоїть в звязи з процесом против банкира Рошета, якому закинено з початку ріжні провини, котрі не суть однак так великі,

---

31)

В найбільшім місті на сьвіті
або
Льондон, єго займавости і житє в нім.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Дальше).

Цікавійші і ріжнороднїйші як промови на масових вічах бувають бесїди виголошувані поодинокими людьми, котрі не можуть витримати, щоби не висказати своїх поглядів і думок, своїх жалів і горя публично перед другими людьми. Коли в неділю досьвіта, заким ще шинки поотвирають свої гостинні двері, зайти до Гайд-парку від сторони Марбль-Арк, можна побачити й кільканайцять гуртків людий, серед котрих на стільци стоїть бесїдник і щось їм говорить. Предметом таких бесїд бувають: віра, фільософія, політика, спіритизм, науки природні і т. п., а вже найзамітнїйше буває то, що деякі бесїдники виступають тут перед зовсїм незнакомою публикою зі своїми особистими жалями, як ось н. пр. в слідуючім случаю:

Якийсь продавець огородовини єсть переконаний, що єго голос дійде аж до трону монарха і тому вже досьвіта вибирає ся до Гайд-парку, щоби там публично пожалувати ся на несправедливість поліциї: Минулого четверга, то правда, їхав він своїм візком вздовж улиць, коли єго найневиннїйше в сьвіті поліцай арештував за то, що він спиняє рух на улици, коли тимчасом тота зовсїм непотрібна армія спасения зі своїми аллилуя-дівицями могла зовсїм спокійно заступати цїлу улицю. Деж тут справедливість? Нема иншої ради, лиш треба йти до Гайд-парку і пожалувати ся перед цїлим сьвітом, що на него несправедливо наложили кару.

Недалеко від громадки, що слухає сего бесїдника, стоїть друга, перед котрою якийсь лїкар доказує, що все нещастє, яке тепер стрічає людий, всї хороби, які чоловіка чіпають ся, походять лиш від того дідьчого примусового щїпленя. Він длятого остерігає всїх батьків родини, щоби в інтересї свого потомства не робили того.—В иншім місци якийсь слідитель природи доказує, що праотець Адам був найбільшим ботаніком, бо то він понадавав імена всїм ростинам і зьвірятам. Ще в иншім місци якийсь другий такий учений, професор, показує стоячим перед ним слухачам на голові якогось високого чоловіка будову людскої голови, а за то каже собі платити по кілька сотиків, котрі єго слухачі скидають охотно до капелюха пана професора.

Але вже найострійше виступає якийсь социаліст, котрий заткнув коло себе в землю червоний прапор, а котрого обступила велика товпа людий та слухає з великою увагою. Але бо він і уміє говорити їм до вподоби. Тепер— каже він — настали гірші часи, як були за Римлян. Тодї бодай пани живили своїх невільників, а тепер мусить невільник бігати за своїм паном, щоби випросити від него кусень хлїба. Або хто тепер у нас правдиві джентльмени?— питає він та й дає зараз поясненє: — Чей не ваші князї і льорди, але наші честні робітники. А хибаж ви не читали нині в ґазетах про того чоловіка, що дав ся за послідний феник оголити а відтак скочив до ріки? То у мене джентльмен! Хотів порядно станути перед Господом Богом. Як би то був льорд, то єму було би то байдуже. Бо й хто всї тоті ваші льорди та королї як не злодії і розбишаки. От возьміть на примір такого Ришарда Львине серце: єму треба було гроший на хрестоносні походи та продав нарід баронам. А відтак пішов до сьвятої землї, убив там 300.000 магометан і казав 300 людских приправлених голов поставити собі на стіл, при котрім засїв до кровавого пира! Чи так робить християнин? Або той ваш король Генрих VIII! Хтож він був? Найбільший розпусник і убийник, що убивав одну жінку по другій. Красний король! А тоті ваші льорди то хто они? Таж то потомки таких королїв і їх повійниць! Та й тепер коли якого нового іменують, то певно не задля єго заслуг около народа.

Оттак говорить він цїлими годинами а ма-

як се зразу здавало ся. Обжаловане вийшло від деяких політичних діячів, між иншими від сенатора Превета і бувшого міністра і посла, а тепер містопредсідателя парляменту Етиєна. Они замість, щоби внести скаргу де належить, то є до суду, звернули ся до тодішного президента міністрів Клемансо, щоби він звернув з уряду увагу судиів на маніпуляциї Рошета. То вчинив Клемансо, хоч не мав до того ніякої основи. Секретар префекта поліциї Дірап удав ся до Превета, який однак рішучо зборонив ся внести скаргу на Рошета. Єї вніс опісля хтось инший, доси невідомий. Роше мав стягнути на себе гнів Превета і Етиєна через те, що старав ся загорнути в свої руки акциї найбільшого бульварного дневника, „Petit Journal“. А що сей дневник наслідком свого величаньского накладу деколи приходив в поміч правительству, а Роше належить до националістичного табору, який хотів собі здобути добре ведений дневник, тож можна зрозуміти, длячого правительство і Клемансо вмішали ся до справи, яка обходила лише суд. Клемансо під сю пору, як в парляменті відбуває ся розправа над ітерпеляциєю в справі Рошета, перебуває в пол. Америці, де уряджує за доброю винагородою відчити про демократию.

В Персиї панують знов заворушеня. Повстанче племя Кашкай заняло Іспаган, друге місто що до величини. А що Іспаган лежить на торговельній дорозі, яка веде з Тегерану до перского заливу, тож послідна подія наносить торговлі великі страти. З сего приводу не виключені поважнійші замішаня, тим більше, що повстанці наносять шкоду англійскій торговлі. Мабуть вмішає ся в ту справу Англия, яка усадовила ся над перским заливом і зачисляє Іспаган до области своїх інтересів.

Президент Арґентини отворив позавчера в Буенос Айрес панамериканьский конґрес. Президиює міністер заграничних справ сенер Пляца. Як доносять з Вашинґтону, Сполучені Держави північної Америки, котрі возьмуть участь в тім конгресі, привязують найбільшу вагу до полагодженя справ панамериканьскої зелізниці й улїпшеня паровоі мореплавби між Сполученими Державами і романьскою Америкою.

Новинки.

Львів, дня 15 липня 1910.

— **Ц. к. краєва Рада здоровля** відбула дня 2 с. м. девяте засїдане, на котрім: 1. Представлено кандидата на посаду учителя соматольоґії і гігієни в приватній учительскій семинариї жіночій в Самборі. 2. Видано рішене в справі підвисшеня такси лїченя в загальнім шпитали в Коросні. 3. Заопініовано пляни шпиталю, який буде поставлений в Надвірній. 4. Предложено опінїю в справі перенесеня осїдку окружного лїкаря з Гладишова до Устя руского в горлицкім повітї.

— **Курс для дорогових кондукторів** буде отворений з днем 16-го падолиста с. р. в краєвім видїлі. Буде принятих 35 учеників. Подання вносити треба до 15 вересня.

— **Дирекция рускої приватної женьскої ґімназиї СС. Василиянок у Львові** надїленої правом публичности видала звіт за рік шкільний 1909/10. Ґімназия мала приготовляючу клясу і 4 кляси низшої ґімназиї, в котрих було разом 106 учениць і 10 приватисток. Директором був професор академічної ґімназиї п. Юліян Левицкий. Крім него учило ще 12 сил обовязкових предметів і 6 надобовязкових. Клясифікация вийшла дуже добре: спосібних з відзначенєм було 31 публичних і 4 приватних учениць, спосібних 68 і 6, взагалі спосібних 3, неспосібних 2, а доповняючий іспит мав зложити 2. Всї учениці з виїмком одної римокатолички були греко-кат. обряду і рускої народности. Найбільше дочок було сьвященичих 53, урядничих 27, селяньских і реміснечих дочок було 7 і т. д.

— **Дрібні вісти.** О. Василь Мереньків, ц. к. полевий курат в Станиславові, дістав довшу відпустку і виїхав до Америки, щоби обняти місце пароха при рускій катедрі у Філядельфії. — В Бориславі ударив грім в два нафтові закопи, при чім два робітники потерпіли тяжкі попареня. Закопи стали горіти, але огонь скоро погашено.

— **Репертуар руско-народного театру в Збаражи** під дирекциєю Йосифа Стадника. Саля „Сокола“. Початок о 8 год. вечером.

В суботу, дня 16 с. м. „Фаст“, опера в 5 діях Гунода.

В неділю, дня 17 с. м. „За двома заяцями“, міщаньска комедия зі співами і танцями в 4 діях М. Старицкого.

Ві второк, дня 19 с. м. „Филї моря і любови“, трагедия в 5 діях Ґрільпарцера.

В середу, дня 20 с. м. „Вій“, фантастична опера в 4 діях М. Кропивницкого.

В четвер, дня 21 с. м. новина з репертуару Volkstheatr-у у Відни „Скандал“, штука в 4 діях Г. Бателя.

— **Голодовий страйк в духовній семинариї.** Питомці православної духовної семинариї в Чернівцях розпочали голодовий страйк з причини лихого харчу. Вже від кількох літ жалувались они перед своїм начальством, що подаваний їм харч не відповідає гігієнічним вимогам. Кухар дістає на прохарчоване одного питомця по 76 корон місячно, але на ділї видає ледве третю частину тої квоти. В послїдних часах харч так попсув ся, що питомці вислали до свого начальства і краєвого правительства відповідне письмо, а рівночасно перестали приймати подаваний їм харч.

— **З Глинян.** Окружний відділ тов. „Взаїмна поміч галицких і буковиньских учителів і учительок“ в Глинянах дає в неділю, дня 17. с. м. в сали тов. „Сион“ аматорске представлене „Перехитрили“ (Помилились в дурні), штука-оперетка в 3 діях Кропивницкого. Початок точно о год. 7·30 вечером.

— **В Борщеві** відбудуть ся заходом філії Р. Т. П. і окружного відділу учительскої „Взаїмної Помочи“ в неділю, дня 17. с. м. в сали „Народного Дому“ вечерниці в память Т. Шевченка. Дохід на Селяньску бурсу в Борщеві. Початок о год. 8 вечером.

— **Філія Р. Т. П. в Золочеві** намірає устроїти дня 25. с. м. приготовляючий курс для вступних іспитів до ґімназиї, коли зголосить ся бодай 15 участників. За удержане, яке найдуть в бурсї „Просьвіти“, платять кандидати

терпляку єму до такої бесіди ніколи не забракне. А шож на то поліцисти? — спитаєте може. Трох їх, хлопів як дуби, стоїть і розглядає ся байдужно як колись тоті римскі жовніри за часів Пілата або як турецкі заптиї в церквах в Єрусалимі, котрі уважають лиш на то, щоби там Християни між собою не били ся, а що они там говорять і як правлять богослужене, про се їм байдуже. Оттак і льондоньским поліцаям байдуже, що там говорить розбалакана товпа; коби лиш не нарушала спокою і не била ся а впрочім нехай собі говорить до суду-віку.

Але лишім розбалакану товпу на боці а розгляньмо ся трохи більше в тім місци, де стоїть згаданий вже мармуровий лук Марбль-Арк (Marble-Arch або Arc), з котрим вяже ся спорий кусень страшної історії. Перед самим луком розходять ся улиці Оксфордска, Парк-Лен і другі і тут панує від досьвіта до пізного вечера так великий рух омнібусів, дорожок, самоїздів і иньших возів, про який навіть трудно випробити собі поняте. Досить хиба буде сказати, що в пору, коли тут найбільший рух, начислено вже нераз на годину більше як 3000 всїляких возів. Тепер тут може дещо й змінило ся, бо вже від давна була гадка розширити се місце для возового руху, але сам лук певно як стояв так і стоїть.

Марбль-Арк єсть то досить звичайне наслїдуване лука Константина в Римі і оригінальну вартість артистичну мають в нім лиш бронзові двері дуже красної роботи. Первістно стояв той лук над головним входом до Бекінґемскої палати, але підчас перебудови тої палати в 1851 р., коли то в Гайд-парку мала відбути ся перша всесьвітна вистава, перенесено сей лук на теперішне місце. Єсть се взагалі найбільша в Льондонї будівля виставлена лиш для самої краси.

Недалеко від Марбль-Арка стояла сотками лїт на трох тоненьких деревляних ніжках будівля, котра притягала множество Льондонців далеко сильнійше як всї пишні палати і памятники міста. Була то — шибениця або, як єї по англійски делїкатно називано, Тайберн-Трі (Tyburn-Tree — Тайберн = дерево). Тайберн називав ся потік, котрого чиста, повна риб водичка плила тут перед пів тисячкою лїт поміж луками і високими вязами до Тамізи. Походжене того слова пояснюють двояко; одні кажуть, що оно пішло від twy bourn, що значить „два жерела“, а другі доказують, що на него зложили ся два слова tie (тай) — вішати і burn (берн) — палити.

Чи так чи нї, се річ меншої ваги, досить, що в сім місци була шибениця, котра в історії англійскої культури, специяльно же в історії Льондону відограла неаби яку ролю. Спершу служили тут за природну шибеницю згадані повисше вязи; аж пізнійше виставлено тут штучну шибеницю. Тут кінчили житє звичайні злочинці, розбишаки, злодії та фальшівники гроший, підчас коли потітичних злочинців з високого роду трачено коло Тавру. Але й в Тайберн згинув неодин такий, котрий ніби то провинив ся против держави. Такими нещасливими жертвами були іменно католицкі сьвященики, котрі могли зовсім справедливо о собі сказати: „Наша віра то одинокий наш злочин“. Але найцікавійше зі всего, що тут висїли на шибеници по смерти якраз ті, котрі помагали будувати велику Британію а котрих кости спочивали якийсь час межи королївскими гробами у вестмінстерскій опатиї. Тїла Кромвеля, єго зятя, англійского вожда Айртона (Ireton) і Бредшава (Bradohaw), правника і англійского мужа державного, витягнено з гробу і в простиралах повішено на шибеници, де они на „потрійнім дереві“ висїли через цїлий день.

От якими дорогами ходить культура, а спадкоємці ширителїв такої культури суть відтак ще так безличні, що чванять ся такою культурою.

Але придивім ся дальше тій культурі, котра пересувала ся через шибеницю. Розбишаки, котрі вже нераз заглядали смерти в очи, їхали до Тайберн звичайно в своїй найкрасшій одежи; молоді женщини кидали їм до воза китиці цьвітів а товпа споглядала на їх відважну смерть мало що не так само як перші християни на смерть своїх мучеників. Довкола шибениці подібно як на кіньских перегонах ставлено деревляні ґалєриї а хто хотів на них сидїти, мусів добре заплатити. Коли тут в 1758 р. мали вішати якогось зрадника, цїна місць на ґалєриях підскочила була аж на 2 шілїнґа (3 кор.). Коли опісля того злочинця помилували — як розказує одна літопись — в „дуже обурюючий спосіб“, то розлючена публика позбавлена видовища, за котре так дорого рішила ся заплатити, поломила всї лавки. З тої пори лишив ся образок ритий на сталї, котрий показує наглядно, як в Тайберн відбувало ся трачене: в глубинї видко шибеницю, на котрої поперечнім бальку сидить кат і курить спокійно люльочку; до шибениці іде на возі побіч сьвященика засуджений на смерть якийсь Том Айдль, котрого супроводять вояки на конях а на самім переді видко публику, котра тисне ся і пхає ся очевидно, щоби як найблизше дістати ся до шибениці. Нема що казати — образок культури!

(Дальше буде).

20 кор. Зголошувати ся до голови філії др. Костя Таначкевича в Золочеві.

— **Еміґрация до Канади.** Ґенеральний ґубернатор зарядив, що давнїйше розпоряджене, котрим означено висоту грошевої готівки, яку кождий еміґрант, приїхавши до Канади, мусить мати, тратить обовязкову силу, а его місце займуть отсї приписи: Кождий еміґрант, мужчина чи женщина, о скілько не є членом родини, коли прибуде до границї Канади або до котрого-небудь з єї портів в часї від 1 марта до 30 жовтня включно, мусить мати яко особисту власність готівку в висотї 115 корон, а крім того виказати ся набутою вже картою їзди аж до свого місця призначеня в Канадї, чи там виказати ся, що має відповідну скількість гроший на купно сеї карти. Дальше мусить еміґрант, що є головою родини, крім згаданої грошевої квоти і средств, вимаганих до дальшої подорожи, мати ще дальшу власну суму 62 кор. 50 с. для кождого члена родини від 5 до 18 лїт а крім того карту їзди або грошеву суму, що вистарчає на покрите дальших коштів подорожи для всїх.

— **Бальонові катастрофи.** Як доносять, кермовий бальон „Erdflöh", що піднїс ся передвчера рано в Ляйхлинґені над Реном, по півгодиннім летї упав з досить значної висоти. Всї подорожні, котрих було пять, погибли. — З Берлина доносять про катастрофу, яка постигла бальон коло Обляден наслїдком зіпсутя мотору та експльозиї ґазу. Керманич і конструктор бальона та чотири его інжинири згинули. — До фабрики военних бальонів в Альдершоті наспіла вість, що военний бальон „Бета", котрай вибрав ся в дорогу до Бурнемавту, постигла якась катастрофа, бо доси нїчого про него не чувати.

— **Польска сокільска орґанїзация.** „Sokół", орґан союза польских ґімнастичних товариств „Сокіл", дає статистичний звіт з розвитку і стану всїх сокільских товариств в 1909 р. Загальне число членів „Сокола" в Галичинї виносить 25.570. З того на Краків і его округ припадає 5.313, Тарнів 1.678, Ряшів 2.276, Перемишль 2.695, Львів 7.446, Тернопіль 2.443, Станиславів 3.725. На західну Галичину припадає 9.267, на всхідну 16.309 членів, отже майже два рази більше. Инакше представляє ся число членів, що вправляють ся в ґімнастицї: в західній Галичинї їх було 1.918, у всхідній 2.290. Число вправляючих ся женщин виносить пересїчно 498. Зате із вправ в „Соколах" користає 20.716 учеників і 3.052 учениць, а крім того богато товаришів. Із спортових відділів „Сокола" найбільше розвинене наколесництво, що має 27 кружків. Є також 16 відділів лижварских, 13 борбиництва, 15 кінної їзди, 5 стрілецких і веслярскі. Найсильнїйший числом членів і фондами, якими розпоряджає, є львівский „Сокіл", котрого річний дохід виносить 381.957 кор. В рухливости перше місце займає в процентовім відношеню місто Краків і его округ. Загальна сума доходів всього польского сокільництва в Галичинї представляє цифру 1,304.927 кор.; розхід виносить 1,201.568 кор. Крім того значну квоту обіймає фонд на будову сокільні і прапоровий фонд. Чистий маєток товариства представляє квоту 2,428.293 корон.

— **Холера в Росиї** приймає страшні розміри, а найбільше ширить ся на Українї. В послїднім тижднї в Чернигові занедужало 15 осіб, померло 7. В черниговскій ґубернії на 74 випадків холери померло 31 людий. В Новочеркаску занедужало 59 людий, а померло 19. В черкавскім окрузї занедужало 102 людий, померло 47. В першім і другім Доньскім окрузї померло на холеру 17 осіб на 31 недужих. В сальскім окрузї занедужало 31, померло 22. В донецкім окрузї захоріло 196, померло 117. В хоперскім окрузї захоріло 15, померло 5; в таганроґскім і Таганрозї занедужало 106, померло 19; в ростовскім окрузї захоріло 204, померло 85. За тиждень занедужало 1.002, видужало 542, померло 409. В Севастополи знов занедужали 3 особи. Лежить хорих 6. В Олександрівску занедужало 107, померло 33, лежить хорих 93. В Керчи занедужало 14, померло 8, лежить хорих 51. В Акермані занедужало 3 людий. В Тифлісї занедужало 2 людий а в повітї 1. В селї Острій Луцї коло Миколаївска занедужало на холеру і померло 4 людий. В київскій ґуб. за тиждень занедужало 190, померло 66. В орловскій ґуб. занедужало 90, померло 37. В ростовскім градоначальстві за тиждень занедужало 303, померло 97. Від початку пошести занедужало 2.871, померло 904. В Севастополи померло 3, лежить хорих 4.

— **Наука чужих мов в Японії.** В Токіо живе до 50.000 студентів зі всїх закутин Японії. Усї галузи людского знаня викладають ся по висших школах Токіо, але найбільше слухачів мають професори язикознавства. Для научаня чужих мов в Токіо засновано окремий „інститут чужих мов", удержуваний коштом держави. „Тут справжнє столпотворенїє вавилоньскоє!" — пише „Japan Magazin" про сей інститут. „Анґлїйска, француска, німецка, росийска, іспаньска, італїйньска, хіньска, корейска, тамильска, монґольска, маляйска, майже всї мови, всї диялєкти Европи й Азиї викладають ся в сїм інститутї, що не має подібного в цїлім сьвітї. Саля, де збирають ся професори сего інституту, виглядає як міжнародний парлямент. Бородатї Славяни, чепурні Французи, масивні Нїмцї, Італїянцї, з такою жвавою ґестикуляциєю, яка надзвичайно дивує спокійних всхідних людий, величні Іспанцї, бундючні Анґлїйцї, — се представники Европи. А Азияти? Тут попереду всїх Китайцї, спокійні і горді, дальше йдуть підлесливі Корейцї, Монґольцї з молитвенним виразом, революцийно настроєні Індийцї. Маляйцї-магометани, які при кождій зручній і незручній нагоді проповідують іслям... Студенти сего оріґінального інституту марно не ґають часу: що тиждня они працюють по трийцять годин. Розуміє ся, кождий студент учить ся двох або трох мов, але бувають і такі, що одночасно вчать ся пятнацять або й більше мов. Наука тревае три до пять лїт.

— **Індийцї в Росиї.** В Москві перебуває тепер цїлий табор Індийцїв, які обїзджають всю Росию, живуть з торгу. На однім з стацій коло Москви Індийцї показували свої національні песи і „чудеса" своїх факірів. Хтось з публики за один дуже вдалий фокус, дав факірови 5 карбованцїв. Табор дуже обурив ся сею милостинею і примусив факіра звернути гроші. На віндавскій стациї в Москві, якась панї також дала дївчинї гроші, але та повернула, заявивши, що „ми не старцї і милостинї не просимо".

Телеґрами.

Відень 15 липня. На вчерашнім засїданю субкомітету для суспільного обезпеченя поладжено закон о повітових касах хорих. Нинї субкомітет радить дальше.

Мешна 15 липня. Вчера рано відчуто в місті сильне потрясенє землї в получеию з підземним гуком. Землетрясенє не зробило ніякої шкоди.

Триєст 15 липня. Морска обсерватория записала вчера перед полуднем землетрясенє в віддаленю 270 кільометрів.

Рим 15 липня. Спір між Іспанією а Ватиканом заострює ся. Дожидають скорого зірваня дипльоматичних зносин.

Надіслане.

Краєвий адвокат

Др. Володимир Охримович

провадить тепер адвокатску канцелярию

У ЛЬВОВІ

улиця Асника ч. 1 (ріг улицї Паньскої).

(Дальше).

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27. 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02,
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**. 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**. 9·35, **2·23**. 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руської лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).